

December 1885

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Elisabeth Pedersen
Ruth Pedersen
Viggo Pedersen
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 65

DOKUMENTINDHOLD

Lykønskning fra Viggo og Elisabeth Pedersen.

TRANSSKRIFTION

Mappe 47-65

Kæreste Ven!

Tusind gange til Lykke!

Vi er næsten lige så glade som Du selv. Så fik Det varme kærlige Hjerte da endelig en Gang Lov at juble fuldt ud, og hvor jeg under Dig det!

Og jeg føler I vil blive lykkelige med hinanden. Hils din

-2-

Fæstemø er den hun ser ud til at være – og derom tvivler jeg ikke – så vil Gud velsigne Eders Pagt. Hvis hun vil hve et Vidnesbyrd fra en der kender Dig så godt som få andre – hvem ved måske hidtil bedre end andre – så kan jeg give dig et, som skal varme hendes Hjerte, tilsende hende det, hvis hun bryder sig derom; men trolig gør hun ikke det, for du er også den du ser ud til og narrer ikke. Kære gode Kim, ret inderlig til Lykke

Din Ven Viggo

Ruth hilser Gudfar

Kæreste Kim!

Det var dog dejligt! At De endelig har nået det, De så længe har sukket efter, Gud velsigne Dem og Deres Fæstemø og give Dem rigelig af den Kjærlighed glæde, som er så velsignet og som vælder op Dag efter Dag, og som ikke tager af, men tager til alt som Tiderne går. Jeg vilde ønske jeg kunde se Deres Ansigt i disse Dage! Hvor har vi snakket om Dem, Viggo og jeg, og hvor vi tænker på Dem og er glade på Deres vegne, Viggo fortæller om hvor sød hun så ud, han har jo bare set hende den ene Gang, men fik straks sådan et sødt Indtryk af hende. Men jeg er sandelig også glad på hendes Vegne, hils hende hvis hun

-2-

aner, hvem jeg er _hun kan være glad, hun bliver ikke narret!

—

Tusind gyldne Dage for Dem begge! (De ser nok, her er Tusind gyldne på Brevet, og de er oven i købet fra Italien!). Jeg glæder mig gruelig til at lære hende at kjende og få lidt at gøre med hende, hvis hun kan bryde sig om sådan en Landsbymadam. Fra Moder skal jeg bringe Dem en foreløbig Hilsen, hun skriver senere.

Farvel og glædelig Jul

Jeg er så glad på Deres Begges Vegne. Lad os snart høre fra Dem, hvis De ikke helt glemmer os, men det ved jeg De ikke gør

Deres Elisabeth

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 47 Nr. 69



Kæreste Ven!

Tusind Gange et Lykke!

Vi er næsten lige så glade som
Du selv. - Så fik dit varme

Kærlige Hjerter. Så endelig
en Gang Lov at juble fælles,
og hvor jeg ænder Dig det!

Og jeg føler Tusind bliver lykkelige
lige med hinanden. Hvis du

Festens er den himmelstrid
at være - og derom tørde
jeg ikke, - så vil Gud velvære
den Pagt. Hvis himmel vil
kan et Vidnesbyrd fra en
der Runder sig så godt som
for andre - hvem vil måske
hvide brude end andre - så kan
jeg give sig et, som skal
varme hendes Hjerte,
hvide hendes det, hvis himmel
byder sig dem; men tro mig
give himmel at ikke, for det
er og den du ser det til og
nærmest. Han, god
Him, vil underlag at Lykke.
Din Ven Viggo.
Ruth holder Gildet.

Kæreste Him! Det var dog
dygtigt! At De nu endelig har
nået det, De så længe har ønsket
efters, Gud velvære Dem og Deres
Festens og give Dem rigelig af den
Karligheds Glæde, som er så ubegrænset
og som volder op Dag efter Dag,
og som ikke tærr af men tager til
alt, som Tiderne går. Jeg vilde ønske
jeg kunde se Deres Ansigt i disse
Dage! Hvor vi har snakket om Dem,
Viggo og jeg, og hvor vi tænker på Dem
og er glade på Deres Brevne. Vi
fortælle om, hvor det blev så godt,
han har jo bare set hende den ene
Gang, men fik et så stort et
sæt Indtryk af hende. Men jeg er
særlig meget glad på hendes
Brev, hils hende, hvis hun

aner, hvem jeg er, han kan være
glad, han bliver ikke narret.

Tusind gyldne Dage for Dem
begge! (De ser nok, der er tusind
gylden på Brevet, og det er overris-
ket fra Italien!) Jeg glæder mig
gærlig til at lære hende at kende og
få lidt at gøre med hende, hvis
hun kan bryde sig om sådan en
Landsbyrådan. Fra hoder skal jeg
bringe Dem en foreløbig Hilsen,
hun skriver senere.

Farvel og glædelig Jul!
Jeg er så glad på Ties
Begges Vegne. Lad os
snart høre lidt fra Dem, hvis
De ikke helt glemmer os, men
at vi dog De ikke gør.

Deres Elisabeth